

POSTANOWIENIE

z dnia 19 listopada 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

**Przewodniczący: Piotr Kozłowski
Daniel Konicz
Marek Koleśnikow**

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu **19 listopada 2015 r.** w Warszawie odwołania wniesionego 5 listopada 2015 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

przez wykonawcę **Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie**

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Integracja systemu ISOK z jednolitym Systemem Elektronicznego Zarządzania Dokumentami (EZD). Przygotowanie i implementacja zestawu standardowych raportów, zestawień i dokumentów w portalu rejestrowym SIGW* (nr postępowania KZGW/ISOK-12/2015)

prowadzonym przez zamawiającego: **Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie**

postanawia:

- 1. Umarza postępowanie odwoławcze.**
- 2. Nakazuje zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz wykonawcy Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie kwoty 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) – uiszczonej przez powyższego odwołującego tytułem wpisu od odwołania.**

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejsze postanowienie –

Sygn. akt KIO 2450/15

w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

.....

.....

Uzasadnienie

Zamawiający – Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie – prowadzi na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych {Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.; zwanej dalej również „ustawą pzp”} w trybie zamówienia z wolnej ręki postępowanie o udzielenie zamówienia na usługi pn. *Integracja systemu ISOK z jednolitym Systemem Elektronicznego Zarządzania Dokumentami (EZD). Przygotowanie i implementacja zestawu standardowych raportów, zestawień i dokumentów w portalu rejestrowym SIGW* (nr postępowania KZGW/ISOK-12/2015). 29 października 2015 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod nr 2015/S_210-381693 ogłoszenie o zamiarze zawarcia w tym przedmiocie umowy z Qumak S.A. z siedzibą w Warszawie {dalej również: „Qumak”}, czyli tzw. ogłoszenie o dobrowolnej przejrzystości *ex ante*. Wartość przedmiotowego zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy pzp.

9 listopada 2015 r. Odwołujący – Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie {dalej również: „Asseco”} wniósł w formie pisemnej do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie (zachowując wymóg przekazania kopii odwołania Zamawiającemu) od wyboru przez Zamawiającego trybu zamówienia z wolnej ręki.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 67 ust. 1 pkt 6 i 1 lit. a w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy pzp – przez planowane udzielenie zamówienia uzupełniającego na rzecz Qumak w sytuacji, gdy nie zostały spełnione przesłanki określone w tych przepisach. Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu udzielenia zamówienia w jednym z trybów podstawowych określonych w art. 10 ust. 1 ustawy pzp.

Odwołujący sprecyzował zarzut przez wskazanie następujących okoliczności prawnych i faktycznych uzasadniających wniesienie odwołania.

I.

W pierwszej kolejności Odwołujący zakwestionował prawidłowość udzielenia przedmiotowego zamówienia z powołaniem się na art. 67 ust. 1 pkt 6 ustawy pzp.

Odwołujący wskazał, że jak wynika z powyższego przepisu, Zamawiający musi wykazać łączne wystąpienie następujących przesłanek w stosunku do zamówienia uzupełniającego, które może być udzielone:

- 1) w okresie 3 lat od udzielenia zamówienia podstawowego,
- 2) dotychczasowemu wykonawcy,

- 3) stanowić nie więcej niż 50% wartości zamówienia podstawowego,
- 4) polegać na powtórzeniu tego samego rodzaju zamówień,
- 5) przy czym zamówienie podstawowe zostało udzielone w trybie podstawowym,
- 6) a zamówienie uzupełniające było przewidziane w ogłoszeniu o zamówieniu dla zamówienia pierwotnego i jest zgodne z przedmiotem zamówienia podstawowego.

Po pierwsze – Odwołujący zakwestionował wartość zamówienia uzupełniającego.

Odwołujący zrelacjonował, że Zamawiający w ogłoszeniu o dobrowolnej przejrzystości *ex ante* wskazał, że *wartość planowanego zamówienia uzupełniającego mieści się w kwocie przewidzianej dla zamówień uzupełniających w postępowaniu Projekt, budowa i wdrożenie informatycznego systemu osłony kraju przed nadzwyczajnymi zagrożeniami (ISOK) oraz świadczenie usługi gwarancyjnej po wdrożeniu tego systemu wynoszącej 39 412 968,27 PLN netto*. Odwołujący dodał, że wartość usług zamówienia podstawowego wynika z umowy zawartej pomiędzy Zamawiającym a Qumak i wynosi 50.640475,61 zł netto.

Odwołujący zarzucił, że Zamawiający wskazał w ogłoszeniu maksymalną wartość zamówienie uzupełniającego wyższą o 14.092.730,46 zł od dopuszczalnej 50% wartości zamówienia podstawowego.

Po drugie – Odwołujący zakwestionował zgodność przedmiotów zamówienia uzupełniającego i pierwotnego.

Odwołujący zarzucił, że ponieważ w zamówienie podstawowe nie obejmowało integracji systemu ISOK z jednolitym Systemem Elektronicznego Zarządzania Sprawami, tak określony przedmiot zamówienia uzupełniającego nie jest zgodny z przedmiotem zamówienia podstawowego.

Ponadto Odwołujący zacytował zamieszczony w sekcji II.1.4) opis zamówienie uzupełniającego: *Integracja systemu ISOK z jednolitym Systemem Elektronicznego Zarządzania Sprawami, funkcjonującym w KZGW oraz wdrażanym w RZGW ma na celu unifikację procedur obiegu dokumentów w organizacji oraz zapewnienie efektywnej obsługi spraw przez pracowników administracji państwowej. Głównym jej celem jest umożliwienie rejestracji sprawy tylko w jednym systemie oraz zapewnienie jej automatycznego przekazywania pomiędzy EZD a SIGW bez konieczności wielokrotnego ręcznego wprowadzania danych przez użytkownika (tak jak to będzie mieć miejsce bez uwzględnienia zbudowania dedykowanych interfejsów pomiędzy tymi systemami).*

Odwołujący zarzucił w związku z tym, że brak jest obiektywnie powodów, dla których Qumak miałyby otrzymać przedmiotowe zamówienie w niekonkurencyjnym trybie, gdyż

podmioty konkurencyjne dysponują wiedzą i potencjałem kadrowym niezbędnym dla przeprowadzenia takiej integracji.

Po trzecie – Odwołujący zarzucił, że zamówienie podstawowe jest tożsame z zamówieniem podstawowym w zakresie, w jakim dotyczy zwiększenia liczby szablonów.

Odwołujący przytoczył, że Zamawiający w sekcji II.1.4) w sposób następujący opisał przedmiotowe zamówienie uzupełniające: *W toku prac analitycznych i projektowych Strony uzgodniły, że w zakresie podstawowym wykonane zostanie 5 szablonów stałych raportów, w celu potwierdzenia funkcjonalności modułu raportowego. Jednocześnie ilość ta jest zdecydowanie niewystarczająca, aby zapewnić szybką, sprawną i efektywną pracę użytkowników końcowych w systemie, bez konieczności wykonywania dodatkowych kroków związanych z każdorazowym, dynamicznym tworzeniem i generowaniem raportów. Należy również podkreślić, że pod pojęciem „raportu” zdefiniowanego w tym zagadnieniu kryją się również zestawienia i inne dokumenty wydawane z systemu zgodnie z potrzebami procesów biznesowych. W związku z czym, przed rozpoczęciem korzystania z systemu przez użytkowników końcowych niezbędne jest wykonanie dodatkowych (oprócz 5 zaimplementowanych) szablonów raportów i ich zaimplementowanie w systemie. Aby możliwe było efektywne wykorzystanie raportów bezpośrednio po uruchomieniu systemu SIGW, niezbędne jest wykonanie harmonizacji i inicjalnej migracji odpowiednich danych elektronicznych RZGW do bazy centralnej SIGW.*

Odwołujący podniósł, że przedmiotem zamówienia podstawowego było wytworzenie funkcjonalności modułu raportowego wraz z raportami. Wynikiem prac analitycznych i projektowych wykonawcy zamówienia podstawowego miało być takie zaprojektowanie systemu, aby zapewnić jego prawidłowe działanie, co wynika z opisu zamówienia podstawowego dotyczącego raportowania – SIWZ rozdział 7.5.1 Raportowanie {w odwołaniu przytoczono brzmienie tego postanowienia}.

Odwołujący podniósł również, że zgodnie z ust. 2.8 zawartej umowy wykonawca zamówienia jako profesjonalny podmiot był w pełni odpowiedzialny za takie optymalne zaprojektowanie systemu, aby spełniał on wszystkie wymagania określone w SIWZ i w aktualnych przepisach wskazanych w SIWZ {w odwołaniu przytoczono brzmienie tego postanowienia}.

Odwołujący zarzucił, że nie dopuszczalne, aby w sytuacji, w której przedmiot zamówienia podstawowego nie określał liczby szablonów, a ich liczba została w ramach prac analitycznych i projektowych na podstawie profesjonalnej wiedzy Qumak ograniczona do 5, następnie udzielać dodatkowego zamówienia na przedmiot zamówienia objętego już

podpisaną umową.

Po czwarte – Odwołujący zarzucił, że zamówienie podstawowe jest tożsame z zamówieniem podstawowym w zakresie, w jakim dotyczy integracji systemu ISOK z systemem C2.6.

Odwołujący przytoczył, że Zamawiający w sekcji IV.1) w sposób następujący opisał przedmiot zamówienia uzupełniającego: *Przedmiotem zamówienia uzupełniającego będzie: dostawa oraz instalacja i konfiguracja dodatkowej przestrzeni dyskowej na potrzeby danych UDAR w Centrum Podstawowym IMGW, integracja Systemu ISOK z systemem C2.6 oraz uruchomienie usług SOS 2.0 zgodnie z INSPIRE, umożliwienie publikowania i wysyłania ostrzeżeń hydrologicznych w Systemie ISOK, integracja Systemu ISOK z systemem ZSIN oraz przygotowanie mechanizmów umożliwiających cykliczne pobieranie z ZSIN rozszerzonego względem wymagań OPZ zakresu danych EGIB.*

Odwołujący zarzucił, że ze specyfikacji istotnych warunków zamówienia podstawowego wynika, że owa integracja znajduje się w pierwotnym zakresie zamówienia na System ISOK. Odwołujący powołał się na elementy opisu przedmiotu zamówienia podstawowego znajdujące w załączniku nr 1 do SIWZ {które opisał lub zacytował w odwołaniu}: – diagram ze str. 26, str. 62, str. 182, str. 304.

Odwołujący wskazał, że przedmiotem zamówienia ma być także umożliwienie publikowania i wysyłania ostrzeżeń hydrologicznych w Systemie ISOK – rozumiana w ogłoszeniu jako nowy moduł systemu ISOK,

Odwołujący zarzucił, że jego realizacja nie wymaga posiadania specyficznej wiedzy i umiejętności możliwych do nabycia tylko podczas realizacji budowy systemu ISOK, gdyż analogiczne mechanizmy publikowania i dystrybucji (wysyłania) ostrzeżeń hydrologicznych dostępne są w systemie C2.6 zbudowanym przez Asseco Poland dla IMGW-PIB.

Ponadto Odwołujący zarzucił, że publikowanie i wysyłanie ostrzeżeń hydrologicznych w Systemie ISOK znajduje się w pierwotnym zakresie zamówienia, którego przedmiotem była integracja tego systemu z systemem C2.6. Odwołujący powołał się na elementy opisu przedmiotu zamówienia podstawowego na ten system {które opisał lub zacytował w odwołaniu}: str. 1116 z rozdziału 6.1.1. Zbiory danych źródłowych i str. 120-121 wiersz 28 tabeli 56 Zidentyfikowane zbiory danych, wymienienie ostrzeżeń w tabeli 57 Charakterystyka techniczna zidentyfikowanych zbiorów, str. 230 z rozdziału 7.6.1. Ostrzeżenia i powiadomienia.

Odwołujący podkreślił, że integracja jest możliwa do wykonania również przez innych wykonawców niż tylko dotychczasowy wykonawca systemu ISOK, zwłaszcza że może ona

być zrealizowana przez wykonanie modyfikacji po stronie elastycznego systemu C2.6 (dostosowanie C2.6 do możliwości ISOK, a nie dostosowanie ISOK do C2.6), którego dokumentacja techniczna jest publicznie dostępna.

Po piąte – Odwołujący zarzucił, że przedmiotem zamówienia podstawowego jest dostawa oraz instalacja i konfiguracja dodatkowej przestrzeni dyskowej na potrzeby danych LIDAR w Centrum Podstawowym IMGW

Odwołujący zarzucił, że zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 6 ustawy pzp przedmiotem zamówienia uzupełniającego mogą być usługi lub roboty budowlane, natomiast powyższy zakres jest de facto dostawą twardej dyski i nie może zostać udzielony jako zamówienie uzupełniające.

Odwołujący zarzucił również, że ponieważ przestrzeń dyskowa nie jest towarem unikalnym, a jej dostawa, instalacja i konfiguracja nie wymaga specyficznej wiedzy i umiejętności zwłaszcza przy wykorzystaniu dokumentacji technicznej systemu ISOK, przedmiotowe zamówienie może być udzielone tysiącom podmiotów w Polsce i brak jest przesłanek do udzielenia przedmiotowego zamówienia w trybie niekonkurencyjnym.

Ponadto z zawartej umowy wynika, że to wykonawca jest odpowiedzialny za zaprojektowanie i dostarczenie infrastruktury systemu, a w przypadku braku wydajności jest zobowiązany do jego uzupełnienia na własny koszt {Odwołujący przytoczył pkt 6.11, 6.12 i 6.13}.

II.

W drugiej kolejności Odwołujący zastrzegł, że powołanie się w ogłoszeniu na okoliczność, że z przyczyn technicznych usługi mogą być zrealizowane tylko przez określonego oferenta, sugeruje zastosowanie przez Zamawiającego art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy pzp jako podstawy prawnej udzielenia zamówienia.

Odwołujący stwierdził, że przedmiotem zamówienia ma być uruchomienie usług SOS 2.0 zgodnie z INSPIRE, które są ogólnodostępnym, publicznym standardem opracowanym przez instytucje Unii Europejskiej, możliwym do zaimplementowania również przez innych wykonawców niż tylko dotychczasowy wykonawca systemu ISOK. Szczegółowa specyfikacja usług Sensor Observation Service 2.0 dostępna jest na stronie Open Geospatial Consortium ([http://www. op en geospati al. org/standards/sos](http://www.open geospatial. org/standards/sos)). Natomiast przepisy dyrektywy INSPIRE według której usługi SOS 2.0 mają być uruchomione dostępne są na stronie <http://inspire.ec.europa.eu/>. Uruchomienie usług SOS 2.0 zgodnie z INSPIRE dla systemu ISOK nie wymaga posiadania specyficznej wiedzy i umiejętności możliwych do nabycia tylko

podczas realizacji budowy systemu ISOK

Przedmiotem zamówienia ma być także integracja Systemu ISOK z systemem ZSIN, którego Wykonawcą jest Intergraph Polska sp. z o.o. Integracja ta jest możliwa do wykonania również przez innych wykonawców niż tylko dotychczasowy wykonawca systemu ISOK, zwłaszcza że może ona być zrealizowana przez wykonanie modyfikacji po stronie systemu ZSIN (dostosowanie ZSIN do możliwości ISOK, a nie dostosowanie ISOK do ZSIN), a dokumentacja techniczna niezbędna do integracji z systemem ZSIN jest publicznie dostępna.

Przedmiotem zamówienia ma być również przygotowanie mechanizmów umożliwiających cykliczne pobieranie z ZSIN rozszerzonego względem wymagań OPZ zakresu danych EGIB – przygotowanie mechanizmów cyklicznego pobierania zakresu danych Ewidencji Gruntów i Budynków z systemu ZSIN. Przygotowanie tych mechanizmów jest możliwe do wykonania również przez innych wykonawców niż tylko dotychczasowy wykonawca systemu ISOK. Przykładowo może być wykonane przez wykonawcę systemu ZSIN czyli firmę Intergraph Polska sp. z o.o. Przygotowanie tych mechanizmów nie wymaga posiadania specyficznej wiedzy i umiejętności możliwych do nabycia tylko podczas realizacji budowy systemu ISOK, zwłaszcza w świetle dostępności szczegółowej dokumentacji systemu ISOK przygotowanej przez jego wykonawcę oraz dostępności dokumentacji opisującej wytyczne techniczne dla systemów do prowadzenia EGIB udostępnianej przez GUGiK (<http://www.gugik.gov.pl/geodezja-i-kartografia/projekty/zsin-faza-i/wytyczne-techniczne-dla-systemow-prowadzenia-egib>).

III.

Niezależnie od powyższego Odwołujący zarzucił Qumak brak należytej staranności przy realizacji zamówienia podstawowego oraz niedoszacowanie ceny ofertowej

Odwołujący powołał się na informacje dostępne publicznie na stronie <http://www.gpwinfostrefa.pl/GPWIS2/pl/news/info/753146.prace-nad-svsystemem-isok-sa-opoznione-zamawiacv-nalicza-qumakowi-kary> oraz informacje uzyskanych w trybie dostępu do informacji publicznej {do odwołania załączono odpowiedzi na pytanie uzyskane w Ministerstwie Środowiska i Ministerstwie Administracji i Cyrryzacji}, z których wynika, że Qumak nie realizuje umowy z należyłą starannością, ma olbrzymie opóźnienia, a Zamawiający nalicza mu kary umowne.

Odwołujący przypomniał, że na etapie składania ofert wykonawcy podnosili, że Qumak zaoferował dostarczenie wielu pozycji sprzętowych po cenach łącznych 123 zł brutto (np. wykonawca zaoferował kilkadziesiąt serwerów blade w cenie poniżej 4 zł brutto za

sztukę). Zamawiający uznał jednak za przekonujące wyjaśnienia Qumak złożone w trybie art. 87 ust. 1 ustawy pzp, w których wykonawca przedstawił ofertę podwykonawcy (utajnioną).

Odwołujący nie ma wątpliwości, że oferta złożona przez Qumak podlegała odrzuceniu, gdyż dotknięta była błędem w obliczeniu ceny albo stanowiła czyn nieuczciwej konkurencji. Pierwsza możliwość – na skutek błędnego ustalenia stanu faktycznego wykonawca w ogóle nie ujął w tabeli 4 kosztu sprzętu, interpretując „dostawę” jako „koszt dostarczenia”, a nie „dostawę” w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy pzp. Druga możliwość – towar jest sprzedawany poniżej kosztów wytworzenia co stanowi czyn nieuczciwej konkurencji.

Dla Odwołującego niewątpliwie jest, że oferta Qumak opiewała na cenę, która nie obejmowała kosztu wytworzenia systemu ISOK.

Odwołujący stwierdził, że jeżeliby zsumować wartość umowy i planowane środki na zamówienia uzupełniające to nie oferta Qumak została by wybrana jako najkorzystniejsza.

W związku z powyższym, a także w kontekście próby udzielenia zamówienia uzupełniającego na przedmiot tożsamy z przedmiotem zamówienia podstawowego, dla Odwołującego oczywiste jest, że Zamawiający usiłuje ratować realizację projektu w sposób naruszający art. 67 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy pzp.

Odwołujący zarzucił, że konwalidowanie wadliwej oferty przez pomoc finansową wykonawcy, który jest w olbrzymim opóźnieniu i zaniżył cenę ofertową w celu uzyskania przedmiotowego zamówienia, jest naruszeniem dyscypliny finansów publicznych, gdyż wydatki publiczne mają być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów, jak również w sposób umożliwiający terminową realizację zadań.

Pismem z 12 listopada 2015 r. Zamawiający poinformował Izbę, że 10 listopada 2015 r. przekazał drogą elektroniczną kopię odwołania do Qumak.

Izba ustaliła, że do Prezesa Izby nie wpłynęło żadne zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego w tej sprawie.

13 listopada 2015 r. wpłynęło do Izby pismo Zamawiającego {datowane na 12 listopada 2015 r.} zawierające odpowiedź na odwołanie, w której oświadczył, że zgodnie z art. 186 ust. 2 ustawy pzp uwzględnia w całości zarzuty przedstawione w powyższym odwołaniu, w związku z czym wnosi o umorzenie postępowania odwoławczego.

W tych okolicznościach Izba zważyła, co następuje:

Skuteczne skorzystanie przez którąkolwiek ze stron postępowania odwoławczego z przysługującej jej tzw. czynności dyspozytywnej (czyli uwzględnienia w całości zarzutów odwołania przez zamawiającego lub cofnięcia odwołania przez odwołującego) – powoduje zakończenie postępowania odwoławczego bez merytorycznego rozpoznania zarzutów odwołania.

Zgodnie z art. 186 ust. 2 ustawy pzp w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu Izba może umorzyć postępowanie na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania odwoławczego po stronie wykonawcy, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca. W takim przypadku zamawiający wykonuje powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie w sposób niebudzący wątpliwości wyraził wolę uwzględnienia w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu.

Izba zważyła, że dla wywarcia skutku w postaci umorzenia postępowania odwoławczego w tej sprawie konieczne i wystarczające jest uwzględnienie przez Zamawiającego w całości zarzutów zawartych w odwołaniu. Natomiast dalsze czynności, które Zamawiający podejmie w celu uczynienia zadość żądaniom odwołania, pozostają poza oceną Izby w ramach ustalenia zaistnienia przesłanki umorzenia postępowania odwoławczego. Tym niemniej należy odnotować, że art. 186 ust. 2 zdanie drugie ustawy pzp nakazuje w takim przypadku Zamawiającemu w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia wykonać, powtórzyć lub unieważnić czynności zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu.

Wobec stwierdzenia, że Zamawiający uwzględnił w całości zarzuty przedstawione w odwołaniu, a po jego stronie nie przystąpił żaden wykonawca, Izba – działając na podstawie art. 186 ust. 2 w zw. z art. 192 ust. 1 zdanie drugie ustawy pzp – umorzyła postępowanie odwoławcze na posiedzeniu niejawnym bez udziału Stron.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego Izba uwzględniła, że ponieważ uwzględnienie w całości zarzutów odwołania nastąpiło przed otwarciem posiedzenia, z mocy

Sygn. akt KIO 2450/15

art. 186 ust. 6 pkt 1 ustawy pzp koszty te znoszą się wzajemnie, jednocześnie nakazując dokonanie na rzecz Odwołującego zwrotu kwoty uiszczonej tytułem wpisu, zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący:

.....

.....